

Tíðindi úr Íslandi.

Franskt seglskip strandaði á Meðallandsfjörð.

Eftir tí, sum frætt er vóru 29 á hesum skipi, 25 hjargarðust, meðan 4 sjólóust.

200 tons av frystum fiski

hava Íslendingar fingið loyvi at selja í Póllandi. Her er talan um hin otesenska frystingarháttin, tann sami, ið nýttur verður í Ísvirkjunum á Tvoroyri. Tað er stórkeypmáðurin Magnus Andrésson, ið skal selja fiskin í Pólin.

Týskur trolari er strandaður undir Eyjafjallum.

Trolarin citur Düsseldorf og er frá Cuxhaven. Tað eydnaðist tí betur at bjarga manningini.

„Okkara“ TOILETSÆBER er drøje, billige, og har den Parfume, som De synes om.

Nýggj bók.

Skúlasongbók, 1. hefti.

Greitt úr hondum hava Andrias Thomsen og Mikkjál Á Ryggi. — er ein bóklingur uppá 32 síður, ið út er komin í seinastu døgnum.

Sum tað framgongur av navnum er hetta fyrsta hefti av eini songbók, ið ætlað er til skúlabrúks.

Vit kunnu ætla, at hetta heftið skal nýttast av teim heldur yngru skúlabørnunum. Og er tað so, hava útgevararnir verið ógviliga hepnir í valinum av tiltari. Bæði yrkingarnar og logini, tær ganga eftir, eru egnað til at nema við teir eymastu streingirnar í barnalýndinum; og er sostatt vón um, at børnini verða hugfangað av tí, ið bókin hevur at bjóða teim, og at tann lærugrein, hon hoyrir til, verður ein av teimum, tey verða fegin yvir.

Um tey heftini, ið seinni koma út, verða líka væl lögð til rættis sum hetta, og um eitt hefti kemur við prentaðum lögum til yrkingarnar, so hevur skúli okkara vunnið eitt stórt stig fram á.

Pávans dúgvur.

Pávin hevur skipað at reka burtur øll túsundini av dúgvum, ið hava bústað í Vatikaninum og har í náð. Hesin dúgvu-hernaðurin er nú mestsum lokin, men var heldur drúgvur vegna tess, at mangar vóru holurnar, sum tær kundu smetta sær í.

Orsökini til henda pávabúðskap er tann, at dúgvurnar, hóast tær eru hildnar sum heilagrar, vóru so ótrivaligar og sýndu pávabústaðnum so litla virðing, at hann ikki longur kundi tola tær. Tær høvdu til vanligan sið at sleppa minni vælkomnar sendingar niður í høvdið á teim allraheilagasta persónum, annaðhvørt teir nú vóru livandi menn ella einans halgimyndir.

Luftmanøvren

over
Berlin.

Da Hitler lavede Formørkelses- ovelse, lavede Himlen Belysningsprøve!

København » Social-Demokraten« skriver 20. mars:

Fra Berlin telegraferes i Aften:

I Anledning af Luftmanøvrer var Berlin i Aften fra Kl. 22 til 24 erklæret for luftspærret Omraade.

I Eftermiddags udsendtes i Storstaden Luftvægter, dergjorde Befolkningen opmærksom paa at Bestemmelserne om, at alt Lys skulde slukkes i det nævnte Tidsrum, nøje skulde overholdes, da der ellers vankede Boder paa indtil 150 Mark. Samtidig vrirmede det i Eftermiddagens Løb med Flyvere over Berlin, splinternye Maskiner allesammen. Paa et Tidspunkt var der over 100 Flyvere oppe paa een Gang. Det var et uhyggevarslende Syn med alle de skinnende Maskiner, der brummende foer frem over Storstaden. Det var Tysklands første Flyveeskadre »Jagereskadrille Richthofen«, opkaldt efter Tysklands Flyverhelt fra Verdenskrigen.

Kl. 22 var Lyset paa Gader og Straeder slukket, Kontakterne slaaet fra i alle Lejligheder og Butiker, eller Ruderne blændet de Steder, hvor Lys absolut ikke kunde undværes. Sporvognene listede sig frem med Lys af Lommelysteformet foran og med Mørke indvendig, og Bilerne havde Lygterne blændet med Papstykker, der kun gennem en ganske smal Revne til lod en liden Lysstribe at titte ud.

Til Gengæld havde Himlen paa Dril tændt en Fuldmaane saa stor og straalende, som kun sjældent ses, og i det klare Vejr kastede den sine sølverne Stråler ned over Byens Gader, hvor det kribled og krablede af Mennesker, der trods Politiforbud tog Spadsereturen med i den uvante Belysning.

Kl. 23 indtraadte den fuldstændige Formørkelse, der dog blot bevirkede, at Maanens Lys traadte endnu stærkere frem, saa Gaderne ligefrem laa badet i Lys. Iøvrigt skete der heller ikke i denne Time noget nævneværdigt. Flyverne brummede oppe i ca. 1000 Meters Højde paa Rekognoscering. I Kreutzberg, hvor der er indrettet Luftbeskyttelseskældre, hvori Publikum gennes som Faar i Flok, og hvor Øvelserne fortsættes i Morgen, blev der nedkastet Papirbomber med Knald-perler.

Ved Midnat indtraadte atter normale Tilstande.

Toiletsæben „Okkara“

er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe.

ÚR SUDUROY

Smæran.

Sum eg áður havi skrivað, hevur hin kapitalistiska smæran her á landi trý blóð: »Tingakrossur«, »Dimmalætting« og »Føroyatíðindi«. Tað er, sum maðurin segði: »Et herligt Treklover«; men ólukkan er tann, at tað notar í steklinum nú, ið javnaðarrorslan mennist her á landi — blóðini gerast rædd og hjartkipt. Í fyrstani, tá javnaðurflokkurin varð stovnaður og byrjaði at útgeva sítt egna blað, hildu smærublóðini sær at gaman at hesi litlu blóðini, sum neyvan sást upp úr svørinum. Smæran stóð errin, brosandí og bringubrott. Hon átti heimareitt í landinum. Hon gjordist so stór og bringubrott, at hon billaði sær inn, at hon var ein stóruvurðug gangari, og blaðstjórararnir søtu so fúttir hvør í sínum lagi. Teir vistu, at bestar teirra vóru góddir av kapitalistum. Har var eingin neyð. Ørðvisi var við hinum litla ólukkudýrinum, sum einki hevði at liva av ulla teir bitarnar, sum danskir javnaðarmenn vildu unna tí. Hetta ólukkudýrið var eisini upp-málað í »Tingakrossi« hinkandi á trimum beinum, dragandi hitt fjórða eftir sær. Hetta var ónskriligt at siggja, við rygginum upp úr sær, har hin neyðar ryttaðin sat eins og á træhestinum. Adraleiðis var »Tingakrossur«. Hann hevði já góðar menn undir herðunum: keypmenn, stórbóndur, millionerar og aðrar ríkmenn.

Har kundi ryttaðin óræddur ríða og kvøða: »Stauingsryssan var ikki sprekin, á trimum beinum hinkar hon«. »Krossurin« var eingin Stauingsryssa, heldur var hon millionerryssa. Tó at fáttæskligt var hjá »Føroya Social-Demokrat«, so vóru tað menn, sum høvdu dirvi at halda áfram við blaðinum. Teir eita P. M. Dam og P. K. Mouritsen. Tað eiga teir tókki fyri, og nú hevur blaðið ment seg so mikið, at tann dagur er ikki langt burtur, tá blaðið ber seg sjálvt fyri ulla stundin frá okkara donsku partamonnum. Blaðið gongur væl nú, tó at stundinurin niðri frá bert er til helvtar ímóti tí, hann var tey fyrstu árin. Eg veit, at harrarnir Dam og Mouritsen eru forir fyri at stímbra blaðið nógv meira enn.

Tann innsendari, sum undir merkinum »Arbeiðari« ger álop á P. K. M. og P. M. D. og undirskrivað, sigst at vera hin sami ryttaðin, sum ikki kundi sita á Stauingsryssuni vegna tess, at hon var óvrak, hon gjordist honum óhvørd at sita á. Ólíka betri er at sita á millionerryssuni. Hon er bæði feit og bleyt at sita og fetta sær á.

Eg ynski mínum gamla vini eydnú í sínum nýggja plássi á tí feita ryssubakinum. Eg var ógvuliga harmur, tá eg frætti, at hin russiska ryssan var deyð í hungri; tí eg veit, at mínum gamla vini dámar ikki at ganga. Hann vil ríða á bleytum hestabaki. Tí ger hann rætt í at halda seg á bakinum á tí feitu ryssuni, sum stórmenninir fóðra.

Hvat »Føroyatíðindi« víðvíkjur, so lovaði eg, at eg seinri skuldi ynskja blaðnum til lukku við harra Niclas Niclasen, ífall hann framvegis kom suður at vatna og toða hitt kapitalistiska smærublaðið á Tvoroyri. Eg vil nú lúka hesa treyt og samstundis siga, at harra Niclas Niclasen segði á almennum fundi, at arbeiðsmenninir á Tvoroyri høvdu etið allar keypmenninar á Tvoroyri av fótunum, og nú søktu teir um arbeiðsloysisstudning, fyri at teir eisini kundu eta aðrar Føroyingar av fótunum. At eitt blað, sum kemur út á Tvoroyri, kann troysta sær at hava hr. Niclasen til makkara er besta prógvum, hvat blaðið ættar. Tað nýtist eg ikki at greiða fólki frá. Eg vil enda við at ynskja blaðnum túsund ferðir til lukku við Niclasi, og eg vóni, at blaðið fær fatur í fleiri slíkum monnum aftrat teim, ið blaðið hevur framman undan, tí so vóni eg, at hin minni maðurin brátt fær eyguni upp. Hvat kennarafelagið ættar at gera við Niclas, kenni eg einki til; men eg vóni, at stórn felagsins greiðir henda spurning við tað allra fyrsta.

Sambandsryssan er meira ójovn — alt eftir tí, annaðhvørt hin eldri ryttaðin ella hin yngri hava leymarnar og koyrillin. Hin eldri ryttaðin er tolin og ríður meira hólga, meðan hin yngri tykist at vera ógviliga ójavnur av sinnalag. Stundum situr hann makliga og fettir sær við einum litlum, dæmliqum brosi um vararnar. Tá gongur ryssan fót fyri fót sum ein nærum seksti ára gomul jomfrú; men aðrar tíðir dýkir hann so á hina gomlu, at hon bæði bitir og sparkar. Í tí orðaskiftinum, eg havi havt við hina gomlu, nú í seinastuni, hevur hon stundum oyst og sligið sum eitt ørt, meðan hon næstu ferð hevur verið so spök sum nakað heimalamb. Hesa síðstu ferðina tykist hon at vera so deyðmód — og tað er ikki so lógið — nú rópar hon neyðarróp eftir vinnuflokkspressuni at taka ein part av byrðuni frá sær. Hon spyr, hví vinnuflokkspressan er so fólilsleys at lata hina gomlu vera einsamalla um at verja »Kapitalisternes første Skjelskip«. Neyðarróp hennara ljóða soleiðis: »Denne Sigtelse i det socialdemokratiske Blad

er saa alvorlig, at det er forbavsende, at de Kredse, imod hvilke den er rettet, ikke forlængst har taget Affære, for at Offentligheden kan faa fuld Besked om Betydningen af Angrebene«. Nú mega vit vóna, at hin gamla fær eina hjálp sum munar. Vinnuflokksryssan er ung og sprekin, hon kann saktans taka tann stívara partin av byrðuni. Ja, vit fáa nú at siggja. Gott er at hava gott í væntu. Fyri at øsa hina yngri ryssuna meira upp, skrivur hin gamla: »Saa længe man ikke positivt ved, at der ligger andre end reelt erhvervsmæssige Hensigter bagved saadanne Planer, er det aldeles forkasteligt at antyde, at saadanne Fremstød finansieres af enkelte store udenlandske Kapitalistselskaber o. s. v.« Sjálvanda er felagið, t. v. s. p.f. »Grønland« stovnað av »erhvervsmæssige Hensigter«. Tað havi eg altíð hugsað, og eg havi aldrið skrivað nakað annað. Eg vóni ikki, at L. S. ger mær órætt við vilja; men her ger hann mær stóran órætt. Eg hugsi tað kemur av tí, at nerver hansara eru gingnar fyri nú í síðstuni, og tí haldi eg, tað vera best at lata hann fáa frið. Hann treingir óivað til eina »reise« til »Syden«, og tað hevur hann ærliga uppiborið. Men eg leggi ikki í at siga hví.

J. H. Danbjørg.

Takið gods við „Tjaldrinum.“

Høsnanet.

Høsnanet i ymiskum hæddum og meskuvíddum fæst hjá Telf. 61. D. J. Enni, Telf. 61. Tvoroyri.

Generalforsamling.

Afholdsorg. Sygekasse i Frodebo Sogn, afholder ordinær Generalforsamling i Arbejderforeningens Lokale Lørdag d. 30. Marts d. A. Kl. 8 Eftm.

Dagsorden:

1. Regnskabet for 1934 fremlægges.
2. Valg af Bestyrelse.
3. Tændtrækning ved Tandlæge Kaaber.
4. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Måling

Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Seteplir.

Aftur í ár havi eg tað slagid av seteplum, sum allir menn eru á einum máli um, er tað besta. Telf. 61. D. J. Enni, Telf. 61. Tvoroyri.